

Olaszországi út

Sipos Tamás

2015.02.02:

Olaszország felé reggel 8 órakor indultunk egy 16 személyes kisbusszal 9-en ezért kényelmes volt az út, amennyire egy 11 órás út kényelmes lehet. Az odaút alatt kezdett összerázódni a társaság, így az idő nem telt olyan lassan. Ez még köszönhető annak is hogy mikor elhagytuk Magyarország határát és átléptünk Szlovéniába ott a havas fenyvesek szép kilátást nyújtottak. Az odavezető úton pár másodpercre még megpillanthattok az adriai tengert is érdekes volt mivel én eddig nem láttam tengert élőbe. Aztán a hosszú utazás után végre megérkeztünk a szálláshelyünkre ami az Ostello Linda nevű diákszálló volt amint beléptünk a recepciószköszöntött minket és rögtön elmondta a szabályokat majd megmutatta hol fogunk lakni hol van a fürdő az étkező és hogy hol fogunk aludni a szobánk 2 emeletes ágyakból állt a szobában összesen volt 10 ilyen ágy így kényelmesen elfértünk különösen mert a szobában voltak szekrények így a cuccainkat könnyen elrendezhettük. Az nap este megkaptuk az első vacsoránkat ami spenótos tészta volt hát abból nem sok fogyott mert még szinte mindenkinek volt az otthon készült szendvicsekből. A vacsora után megfürödtünk és lefeküdtünk aludni.

2015.02.03:

A napot fél 10-es keléssel kezdtük mivel 10:30-ra vártuk a szállásra a koordinátorainkat akik 4-en voltak Morgan, Daphne, Piscilla, Giolia bemutatkoztak majd mindenkinek attak egy mappát amiben megtaláltuk azokat a papírokat amire az ott tartózkodásunk alatt szükségünk lesz megkaptuk a szabályzatot a munkanaplót stb. ami meglepő volt számomra hogy adtak fejenként 40 eurót amit azért adtak mivel hétvégén nem volt ebéd és vacsora így azt nekünk kellett elkészítenünk. Az eligazítás után ami alatt elmagyarázták hogy mi lesz a 3 hét alatt és 2 felé osztották a csapatot 2-en kerültek ki egy külső céghez, 6-an pedig egy építkezésre kerülünk ki. Minket 6-unkat Morgan és Priscilla kísért el a munkahelyünkre oda metróval mentünk ami azért volt lehetséges mivel még olyan bérletet is kaptunk ami metróra buszra és villamosra is vonatkozott korlátlan felhasználással. Az építkezés Lodi TIBB.-ben volt 25 perces útra a szállástól ott találkoztunk a mentorainkkal Davide-vel és Valeriával. Davide közölte hogy mit is fogunk holnaptól csinálni elmondta hogy ez egy diákszálló lesz a neve pedig Madama Hostello és azt is hogy másfél hónappal van befejezni miután elmondta hogy holnap hánykor fogunk kezdeni utána elengedtek minket várost nézni.

2015.02.04:

Az második reggelünket fél nyolcas ébredéssel indítottam hogy legyen idő a reggeli teendőkre reggelizés, fogmosás, öltözés stb. A szállásról órakor indultunk el hogy időben ott legyünk a munkahelyünkön ez sikerült is mivel háromnegyed 9-re értünk oda. A mentorunk 9 órakor meg is jelent az utunk a munkahely alatti bárba vezetett ahol át lehetett öltözni és mivel a diákszallón fogunk dolgozni adtak ingyen kávét ami nagyon jó volt a munka megkezdése előtt. Miután a többi munkatárs is megérkezett felmentünk a majdani diákszallóra és Valentina körbevezetett minket és megmutatta hogy a diákszallón mi hol lesz melyik helységet mire fogják használni hogy hogyan képzelik el az elrendezést. Mi az alsó szinten dolgoztunk így a hely elég kevés volt így minden egyes munkafolyamat befejezése után takarítani kellett hogy folyamatos lehessen a munkavégzés. Az eleje kicsit nehezen indult mivel nagyon új volt a helyzet meg azért is mivel mi hegesztőknek mentünk ki de viszont a vas alapanyag nem érkezett meg így Valeria megkérdezte hogy segítenénk-e a többieknek a fák megtisztításában, előkészítésében a munkálatokra erre azért volt szükség mivel újrahasznosított fákkal dolgoztak ami nekem különösen tetszett. Megkezdtuk a fák tisztítását miután már a vége felé jártunk Valeria megjegyezte hogy gyorsan dolgozunk és olyan fának a tisztítását is elvállaltuk amit mások nem. A munkatársak és a mentorunk is nagyon kedvesek voltak olyan családias légkör volt a munkahelyen ami itt Magyarországon nem nagyon mondható el. Az ebédszünetben ami nekünk egy sonkás szendvicsből állt amit még előző nap attak oda nekünk, amit én személy szerint én kevésnek véltem de a munkahelyen biztosítottak nekünk innivalót és egyéb ennivalót (pl: gyümölcsöket és édességet is). Ebédszünet után folytattuk a munkát 6 óráig. A nap úgy éreztük gyorsan elment ennek oka a nagyon jó társaság volt akikkel dolgoztunk.

2015.02.05:

Ezen a reggelen az idő esős, borult volt lehet ez is volt az oka annak hogy olyan sokkal használták a metrót míg előző napon még ülőhelyünk is volt most még a metróra is alig fértünk fel. A munkahelyen a csoportot két csapatra osztották egy csapat folytatta az előző nap abbahagyott faanyag tisztítását míg a másik ami 2 emberből állt amiben én voltam Mattia-val az ottani tulajjal együtt a fenti ablakokat kellett lehozni majd miután lehoztuk az ablakokat megkezdtuk a rajta lévő festék letisztítását amit drót koronggal oldottunk meg miután elkészült az egyik ablak teljes tisztítása megmutattuk Mattianak hogy így jó lesz-e ha ennyire tisztítjuk meg és ő pedig megvolt vele elégedve így folytattuk az ablakok leszedését de sajnos az nem volt olyan egyszerű mint az előzőknél mivel az ablakok körül volt egy fa keret ami miatt nem lehetett az ablakokat levenni mivel a pántról amivel fel volt rögzítve a keretre nem lehetett levenni. Így a fakeretet ami megakadályozta hogy levegyük az ablakot le kellett szerelni ami abból állt hogy a fémet amivel a falhoz volt rögzítve vágó koronggal levágtuk majd leemeltük a fakeretet. Ezekkel a tevékenységekkel el is telt a második munkanapunk.

2015.02.06:

A szokásos rutinnal indult a napunk most már tényleg úgy érzem mintha már egy éve itt lennék a munkatársak nagyon kedvesek beleértve a mentorunkat és a főnökünket is bármire van szükségünk csak meg kell mondanunk Mattia-nak és ő 1-2 óra múlva meg is hozza amit kértünk azt hiszem ezt mondják jó főnöknek Magyarországon még nem találkoztam ilyen főnökkel. A munkahelyi légkör nagyon jó egy hangos beszédet sem hallottam mindenki vigyorog nevet és senki sem ideges ha valami nem sikerül hanem segítséget hív és megpróbálják megoldani. A mentorunkkal egyre szorosabb a kapcsolatunk ma például elnevezett minket 6 törpének mi pedig öt hófehérkének. A mai napon csináltuk meg az utolsó ablak festésének lepucolását így nekikezdünk az ágyneműtartók elkészítésének ami kifejezetten könnyebb munka volt az ablakok lepucolásához képest. Ezt a munkát is ugyan úgy élvezték mint a többit. A fa amivel dolgoztunk még tegnap a szakadó hóban pakoltunk be.

2015.02.08

Vasárnapon volt a kulturális program ami a milánói kastély meglátogatásából állt a találkozót 10:30-ra volt megbeszélve a kastély előtt a kastélyhoz metróval mentünk amin megfigyeltük hogy majdnem mindenki a telefonját tabletét, laptopját nézi azon vagy játszik vagy filmet néz vagy olvas de nem csak a fiatalok hanem az idősebb generáció is. A kastély felé vezető sétányon már láttuk messziről a kastélyt eközben találkoztunk Daphne-val immár másodszer futottunk össze véletlenül mivel tegnap is a boltnál találkoztunk vele viccesen meg is jegyezte hogy Milánó azért egy nagy város és az ő barátaival véletlenül mint velünk nem szokott csak úgy összefutni. Mikor odaértünk a kastélyhoz hagyta hogy készítsünk pár fotót majd elmesélte a kastély történetét amit én és a kísérőnk fordítottunk le a többieknek befelé menet elmondta hogy mik lesznek a látnivalók és hogy hol tudjuk leadni a táskánkat. Sajnos a kastélyban nem lehetett fényképezni mivel ahhoz külön kellett volna fizetni. A kastélyban sokféle kiállítási tárgy volt voltak szobrok fali szöttesek festmények ami nekem a legjobban tetszett az hogy volt egy szoba ahol régi katonai felszereléseket állítottak ki lándzsáktól kezdve a kardokon pisztolyokon törökön át az ágyúig. Az egyik fő kiállítási darab Michelangelo befejezetlen szobra volt sajnos a kiírás olaszul volt leírva szinte minden kiállított darabnál így sajnos nem tudtuk kideríteni igazából mit is nézünk sok esetben.

2015.02.09:

A munkahelyre 9-kor értünk oda. A mai napon két csoportra oszlottunk egyik csapat a bepakolt 4 méter hosszú deszkákat vágta le félbe a másik pedig a már méretre vágott deszkákat tisztította meg rezgő illetve szalag csiszolóval. Én a tisztító csapatban voltam megbeszéltük még mielőtt az első munkanapra jöttünk volna a többiekkel hogy hallottuk hogy az Olaszok nagyon pörgős munkatempóban dolgoznak így oda akartuk magunkat tenni ami sikerült is mivel Davide megjegyezte hogy gyorsan dolgozunk nem tud ilyen gyorsan ennyi munkát adni nekünk így volt egy kis időnk inni és eszegetni míg megmondta mi lesz a következő munkánk. Ebben a szünetben megkóstoltunk egy tradicionális Olasz süteményt aminek sajnos nem tudtam megjegyezni a nevét, de nagyon finom volt. Az estére nem terveztünk semmit így beszélgetéssel töltöttük az időt például hogy kinek mi a kedvenc filmje abban melyik a kedvenc jelenete mi nem tetszett benne satöbbi.

2015.02.10:

A napot ugyan úgy kezdtük ahogy az eddigieket napindító kávé az Ohibo-ban majd fel dolgozni Davide azt mondta ma már megjönnek a vasak és így végre elkezdhetjük az ágykeretek összeállítását amire kaptunk egy hegesztő gépet. Vártuk hogy végre elkezdhessük összehegesztetni az ágykereteket mivel 92 darabot kellett legyártanunk ami tekintetbe véve hogy már csak 2 hetünk volt rá elég nagy falatnak tűnik. Miután délután megjött az első vas szállítmány nekiálltunk az összeállításnak úgy ahogy azt tanultuk. Miután megcsináltunk 3-mat Davide mondta hogy jó ahogy csináljuk csak nem a leggyorsabb ezért tanácsolta hogy csináljunk egy keretet amivel egyszerűbb és gyorsabb is az ágykeretek összeállítása ezért neki is láttunk hulladék fából a keret összeállításának közösen. Miután elkészült kipróbáltuk és gyorsabban is ment az ágykeretek összehegesztése. Valeria meg is dicsérte a keretünket.

2015.02.11:

A nap a tegnapi megkezdett munkával folytatódott ami az ágykeretek összeállítása volt. Mivel látták hogy kicsit lassan megy az összeállítás így hoztak még egy hegesztő gépet amivel megtudtuk kétszerezni a sebességünket bár azzal amit most hoztak gép kicsit nehezebb mivel az nem inverteres hanem szóró transzformátoros és így egy kicsit nehezebb de kezdünk belejönni és haladunk az ágykeretekkel. A nap eleje igen kellemes volt a munka szokás szerint jó hangulatban telt a haza út is nagyon jó volt. Ám a szálláson a kedvünk már nem volt annyira felhőtlen mivel a kísérőnk közölte hogy információi vannak a számunkra összegyűltünk tehát a diákszálló társalgójában ő pedig lehozott egy laptopot és azon megvolt nyitva egy levél ami az igazgatóunktól jött válaszul a tanár levelére. A válaszban az állt hogy utoljára figyelmeztet minket az igazgató hogy ha az folytatódik ami az előző este volt ami abból állt hogy páran kimentünk a főnökünk meghívására a munkahely alatti bárba ahol ingyen bemehettünk és egy ingyen italt is adott nekünk Mattia. A gond elméletileg abból származott ahogy viselkedtünk a szállón és nem hagytuk a kísérőnket aludni. Ám a zajokat ami miatt a kísérőnk nem tudott aludni azt nem mi csináltunk hanem mellettünk lakók. Ezt a kísérőnknek el is mondtuk.

2015.02.12:

A mai napon ugyan az volt a feladat mint tegnap egyik csapat a lyukakat fúrta az ágykeretre a másik csapat pedig összehegesztette az ágykereteket. A lyukakra azért volt szükség hogy a deszkákat rá lehessen rögzíteni ami majd létraként fog szolgálni ugyanis mi emeletes ágyakhoz csináltuk ezeket a kereteket. Még most is meglepődve veszem észre milyen gyorsan repül az idő munka közben elkezdjük a munkát és egy munkafolyamat után ránézek az órára és meglepődve veszem észre hogy közelítünk az ebédidőhöz ez lehet a társaság de lehet a folyamatos munka oka vagy mindkettőé. Így hogy közelítettünk a második hét végéhez kezdtük érezni hogy azért hamarosan vége lesz ennek az utazásnak ezt Valeria is megállapította és meg is mondta nekünk hogy milyen jó lenne ha maradnánk még plusz egy hetet mi pedig mondtuk hogy nem csak egy hetet maradnánk még. Már azon gondolkodtunk páran hogy milyen jó lenne nyáron visszajönni hisz nagyon barátságos és közvetlenek az itteni emberek nem volt olyan pillanata a munkának amire úgy gondolnánk hogy rossz volt.

2015.02.13

A napi munka még mindig az ágykeretek összeállítása volt ám a vasanyag kezdett fogyni így Valentina, Bálint és én elmentünk autóval Matteo műhelyébe ahol Matteo a vasakat darabolta egy szalagfűrészsel a műhelyhez autóval mentünk olyan 5 perces út volt a diákszállótól miután bepakoltuk a vasakat Valentina elindult vissza hogy a többiek kipakolják egy még 2-szer megtörtént mivel annyi vasanyag volt hogy egy fordulóval nem lehetett elszállítani az összeset az út közbe kellemesen elbeszélgettem Valentinával éppen az időjárásról hogy mennyire más itt Olaszországban kérdezte hogy otthon ilyenkor télen milyen az idő mire mondtam hogy akár -15 fok is lehet télen amit meglepődve hallott. Hisz náluk körülbelül 10-15 fok volt napközbe és így is fáztak persze ők a meleghez szoktak hozzá. Miután visszaértünk a szállóhoz folytattuk a munkát.

2015.02.14:

Ma a tervezettől eltérően szombaton volta a kulturális program ezúttal Leonardo Da Vinci technikai és tudományos múzeumot néztük meg a mai kísérőnk Morgan volt. A találkozó 10:30-ra volt megbeszélve az evolvo irodájához. Az út az irodától a múzeumig kicsit nehezebb volt mivel 3 metróvonalon kellett utaznunk ahhoz hogy eljussunk oda de szerintem megérte az utazást hiszen a múzeumban sok féle témájú kiállítás volt ezért mindenki megtalálhatta az érdeklődési köréhez tartozót. Nekem a kedvenceim az űrutazással, zenével és Leonardo Da Vinci találmányaival foglalkozó kiállítások voltak a kedvenceim itt már angol szöveg is volt mindenhol és azért látszott hogy ebbe a múzeumba sok látogatót fogadnak voltak interaktív panelek ahol játékosan ismerhetted meg a kiállítás témáját. Ez nekem nagyon tetszett mivel ez volt az első múzeum ahol ilyet tapasztaltam. A múzeumban szerencsére lehetett képeket készíteni így azért a napló megírása vagy majd az otthoni visszaemlékezés a látogatásra sokkal egyszerűbb.

2015.02.16:

A hétvége után kellemes érzés fogott el amikor hétfőn reggel felkeltem és elindultunk a munkahelyre. Sokan azt mondják hogy nincsen olyan hogy jó munkahely addig ameddig ki nem jöttem ide dolgozni én is így gondoltam de most már máshogy állok hozzá szerintem a főnökön múlik hogy az alkalmazott élvezi-e a munkát szerencsére nekünk nagyon jó főnökünk/eink voltak. De sajnos amiért jó volt hogy hétfő volt azért rossz is az előző hét olyan gyorsan elment hogy szinte észre se vettük. Szerencsére munka közben nem ez a gondolat foglalkoztatott ugyan olyan jó kedvel dolgoztam mint múlt héten ebédszünetbe Davide-vel beszélgettem elmondta hogy van egy 8 hónapos kislánya, azt is hogy volt Magyarországon a sziget fesztiválon és nagyon tetszett neki megemlítette hogy most hogy van egy kislánya így nem járhat el. Beszélgettünk hogy mennyit utazgatott és hol járt én azt vettem észre hogy amikor a kislányáról beszél nagyon kivirul fülég érő mosollyal mesélt róla azt hiszem megéri ezt az áldozatot. Ez a munka amit már jó pár napja csinálunk mondható monoton munkának de minket nem nagyon fárasztott le pontosan a társaság miatt a sok nevetés a hülyéskedések miatt nem unalmas még az ilyen munka se. Ma az addig lehegesztett ágykeretek hegesztésének a csiszolásával fejeződött be a nap.

2015.02.17:

A napunk ugyan úgy kezdődött és folytatódott ahogy az eddigiek a különbség az volt hogy a hegesztési és csiszolási munkánkon kívül elkezdtünk egy elég érdekes széket csinálni ami egy trapéz alakú vaslemez alapon egy lengéscsillapító rugóból és egy fa székből állt miután elkészültünk vele Davide kipróbálta és miután mi is kipróbáltuk átbeszéltük hogy ez a rugó túl gyenge ahhoz hogy egy embert megtartson úgy hogy az kényelmes legyen így elkezdtünk gondolkodni közösen azon hogy hogyan lehetne megoldani hogy ne lengjen ki ennyire a szék végül arra jutottunk hogy egy csövet teszünk a rugóba így korlátozzuk a rugó mozgását a végeredmény jól sikerült. Ez a munka mellett haladtunk közbe az ágykeretekkel is annyira hogy a nap végén végeztünk az összes ágykeret lehegesztésével. Sajnos nem értük el a kívánt számot az oka az volt amiért megálltunk mivel elfogyott az egyik vas fajta.

2015.02.18:

Reggel a szokásos körte leróttuk az Ohibóban kávé, átöltözni majd irány fel ám ma minket az öltözőben egy felirat várt minket amit az ottani takarító helyezett el hogy a cuccok az öltözőben szerte szét vannak és jó lenne ha csinálnánk valamit vele persze ezt Davide fordította le nekünk így azt találtuk ki hogy ami szekrény benn van azt megcsináljuk úgy hogy több cucc férjen bele Bálint és én neki is láttunk azt találtuk ki hogy a szekrény bal felében polcok lesznek a jobb oldalt pedig egy fogast fogunk kialakítani. A tervet sikerült megvalósítani ami szerintem egész jól sikerült csak sajnos mint általában nagyon pontosan akartuk csinálni Davide pedig szólt hogy nem kell ennyire precízen dolgozni az elég hogyha megtartja a dolgokat nem kiállításra fog készülni. Ezután felmentünk és nekiálltunk egy 2 személyes ágy keretének az összeállításával ami ebben a munkában az érdekes az volt hogy mint szinte minden ez is újrahasznosított alkatrészekből itt például régi vízvezeték csövekből készítettünk egy ágykeretet, amiért még meg is dicsérték minket hogy jól sikerült.

2015.02.19:

Ma reggel az öltözőben újra egy üzenet fogadott minket de ez már arról szólt hogy elégedett a végeredménnyel. Miután megittuk a reggeli kávékat felmentünk és folytattuk az ágykeretek hegesztésének a csiszolását. Eközben ott motoszkált a fejemben hogy sajnos ez az utolsó napok egyike és az is hogy még az utazás előtt mi volt az eligazításon hogy mi szokott lenni a probléma a kiutazó tanulókkal hogy honvágyuk lesz haza akarnak menni na én ilyen a 3 alatt egyszer sem éreztem leginkább az ellenkezőjét hogy de jó lenne még maradni Davide-vel dolgozni sajnos ezen a héten Valeriával nem találkoztunk mivel máshol kellett dolgoznia de nagyon hiányzott hiszen egy kicsit ő is feldobta a csapat hangulatát a vicces megjegyzéseivel sokszor miközben mellettünk ment el dúdolgatta a Hófehérke és a hét törpe egyik dalát amibe mi is mindig becsatlakoztunk, de Davidevel is ugyan olyan jó volt a munka leginkább a pozitív hozzáállásuk volt ami legjobban megfogott engem meg persze hogy ahogy a munkát végezték nagyon nagy része a bútoroknak improvizáció azt mondta hogy ha mindent megterveznének nem lennének kész sose de az improvizált bútorok és igen csak jól sikerültek annyira kíváncsi lennék a végeredményre többek között ez is az egyik ok amiért szeretnék visszatérni Olaszországba.

2015.02.20:

Hát sajnos eljött az utolsó munkanapunk a Madama Hostellon amint beértünk az Ohibóba Valentina fogadott minket és miközben elkészítette a kávékat rákérdezett hogy ez-e az utolsó napunk itt én pedig válaszoltam hogy sajnos igen tényleg úgy érzem mintha már a része lennénk ennek a csapatnak nem úgy tekintenek ránk mint valami jöttmentekre akik idejöttek dolgozni hanem nem is tudom hogyan megfogalmazni valahogy a részesei lettünk valaminek. De nem akartuk az utolsó munkanapunkat bánkódással tölteni így a kávé után felmentünk és nekiláttunk a munkának ami az ágykeretek megtisztítása volt attól az olajos védőrétegtől amit rátesznek hogy ne korrodálódjon a vas ezt papírtörllővel és valamilyen alkoholos folyadékkal tettük ahogy közeledtünk a nap végéhez azon kezdtünk el beszélgetni hogy kéne egy közös fotót csinálni hogy mindenki rajtalegyen aki a diákszállón dolgozott szóltam is Mattianak hogy álljunk össze egy közös képre a képen mindenki rajtavolt és még külön fotók is készültek. Sajnos 5 lett vége a munkaidőnek mivel hamarabb kellett elmennünk mivel találkozó volt megbeszélve a koordinátorokkal. Amikor készülődtünk az indulásra mindenki sajnálattal hallotta hogy már nem jövünk többet ezt mi is nagyon sajnáltuk mivel egy olyan helyet hagytunk ott ahol tényleg élvezet volt dolgozni.

Zárógondolat:

Én személy szerint az életem egyik legkellemesebb utazásának tekintem ezt az utat kívánni se tudtam volna jobbat hiszen nem volt olyan pontja ennek az útnak amire azt mondanám hogy ezt kihagytam volna beleértve a közlekedést a várakozást egyes bulik után a buszon a metrón hogy hazaérjünk, a társaság nagyon jó volt mint a szálláson mint a munkahelyen azt hiszem ez egy olyan pontja lesz az életemnek amit soha nem fogok elfelejteni hálás vagyok hogy részt vehettem ezen az utazáson.